

det ærede Medlem til, hvad der er fremsat fra min Side under Forhandlingerne i Landstinget. Det er ikke meget, men det vil dog allerede være en Pegepind for det ærede Medlem i Retning af, at mit Syn paa den Sag i meget falder sammen med det ærede Medlems. Jeg har været villig til i det andet Ting, hvilket det ærede Medlem vilde vide, hvis han havde haft Sæde i Udvalget, at gaa saa vidt i Retning af at fritage Privatbanerne for Kontrol og Tilsyn, som det er foreneligt med den Pligt, som de paagældende Love paalægge Ministeren for offentlige Arbejder. Jeg nærer derfor heller ingen Tvivl om, at vi en Gang, naar det Tidspunkt kommer, da vi skulle tage Spørgsmaalet om en endelig Ordning op til Behandling, nok ville blive enige, men jeg beder det ærede Medlem nu at lade Lovforslaget gaa, som det foreligger.

Jens Busk: Jeg vil takke den højtærede Minister for de Udtalelser, han fremkom med, og jeg vil ogsaa takke det ærede Medlem for Assens (Berntsen), fordi han har fremdraget Privatbanernes Stilling. Deri er jeg fuldstændig enig med ham. Der foreligger ved Betænkningen fra Landstinget ogsaa en Skrivelse fra Privatbanernes Bestyrelses Formand, og det har ved Debattens Afslutning i Landstinget givet Anledning til, at Ordføreren henlede Opmærksomheden paa, at naar vi endelig skulde til at ordne dette Privatbaneforhold, maatte der tages det stærkeste Hensyn til Privatbanerne. Privatbanerne ere nu saa mange, at de udgøre $\frac{3}{4}$ af Statsbanernes Længde. Paa dette Punkt er jeg enig med det ærede Medlem og derfor er jeg glad ved at høre den højtærede Ministers Udtalelser. Jeg kan altsaa vente, at hvis denne Sag skal ordnes under hans Førerskab, vil der blive taget alt berettiget Hensyn til Privatbanerne.

Jeg vil imidlertid fraraade det ærede Medlem for Assens at gøre Indvendinger mod Loven, som den foreligger; for jeg er bange for, at hvis vi ændre den og sende den op til Landstinget igen, faa vi slet ikke noget ud af denne Sag. Dette Lovforslag betegner et saa væsentligt Fremskridt, at jeg maa tilraade at stemme for det, som det er. Det er ganske rigtigt, som Ministeren siger, at det ærede Medlem har stemt for Lovens § 4 i Fjor, som indeholdt netop den samme Bestemmelse. Det kan imidlertid være godt, at dette Punkt er fremdraget ved Forhandlingerne her saavel som i Landstinget, saa

at der kan blive draget Omsorg for, at Privatbanerne ikke komme ind under et Formynderskab af Statsbanernes Embedsmænd, hvilket vi paa ingen Maade kunne være tjente med.

S. Sørensen: Jeg tror ogsaa, at det var godt, at det ærede Medlem for Assens (Berntsen), fremsatte sine Bemærkninger, og jeg er i det hele enig i det Grundsyn, ud fra hvilket han talte. Men det turde være tvivlsomt, om hans Bemærkninger ikke bero noget paa en Misforstaaelse. Thi det sidste Punktum i Lovforslaget omhandler kun, saa vidt jeg kan se, Tilsynet med Anlæg af Privatbaner. Det drejer sig ikke om det aarlige Tilsyn med de en Gang i Drift værende Privatbaner. Der staar: „De Honorarer, der ere tillagte de kgl. Kommissarier ved Statsbanerne for at føre Tilsyn med Anlæg af Privatbaner, skulle . . . indbetales i Statskassen.“ Bestemmelsen gælder altsaa kun Anlæg, medens det har sit Forblivende med det aarlige Tilsyn med de nuværende i Drift værende Baner. Det tror jeg nok, er Meningens med Forslaget.

Berntsen: Jeg forstod ogsaa Forslaget, saaledes som den sidste ærede Taler fortolkede det, men det hindrer ikke, at jeg har Ret til at gøre den samme Betragtning gældende. Hvorfor skulle de Egne, der med store Opofrelser faa anlagt Privatbaner, betale Kommissariernes Tilsyn ved Anlægget, naar de Egne, der have Statsbaner, skulle være fri derfor. Logikken deri forstaar jeg ikke.

Jeg takker den højtærede Minister for hans velvillige Udtalelser om Forholdet mellem Staten og de private Baner for Fremtiden, men jeg kan blot ikke forstaa, hvorfor Ministeren eller det ærede Medlem for Ribe (Busk) frygter for Landstinget. Landstinget har, synes jeg, været meget imødekommende over for det til Grund liggende i dette Forslag. Derfor synes jeg, at hverken Ministeren eller det ærede Medlem har nogen Grund til at frygte for, at Landstinget ikke i dette Tilfælde vil være retfærdigt over for de Egne, som anlægge Privatbaner. Her vil man dog kunne paakalde dets Retfærdighedsfølelse, idet der ikke er sund skabt Mening i, at man gør denne Forskel paa Befolkningen, at de, som anlægge Privatbaner, skulle svare en Skat, som de, der ere saa lykkelige at faa Statsbaner uden Tilskud af private, skulle være fri for. Er der nogen, der kan fiade Logik deri? Jeg kan ikke.